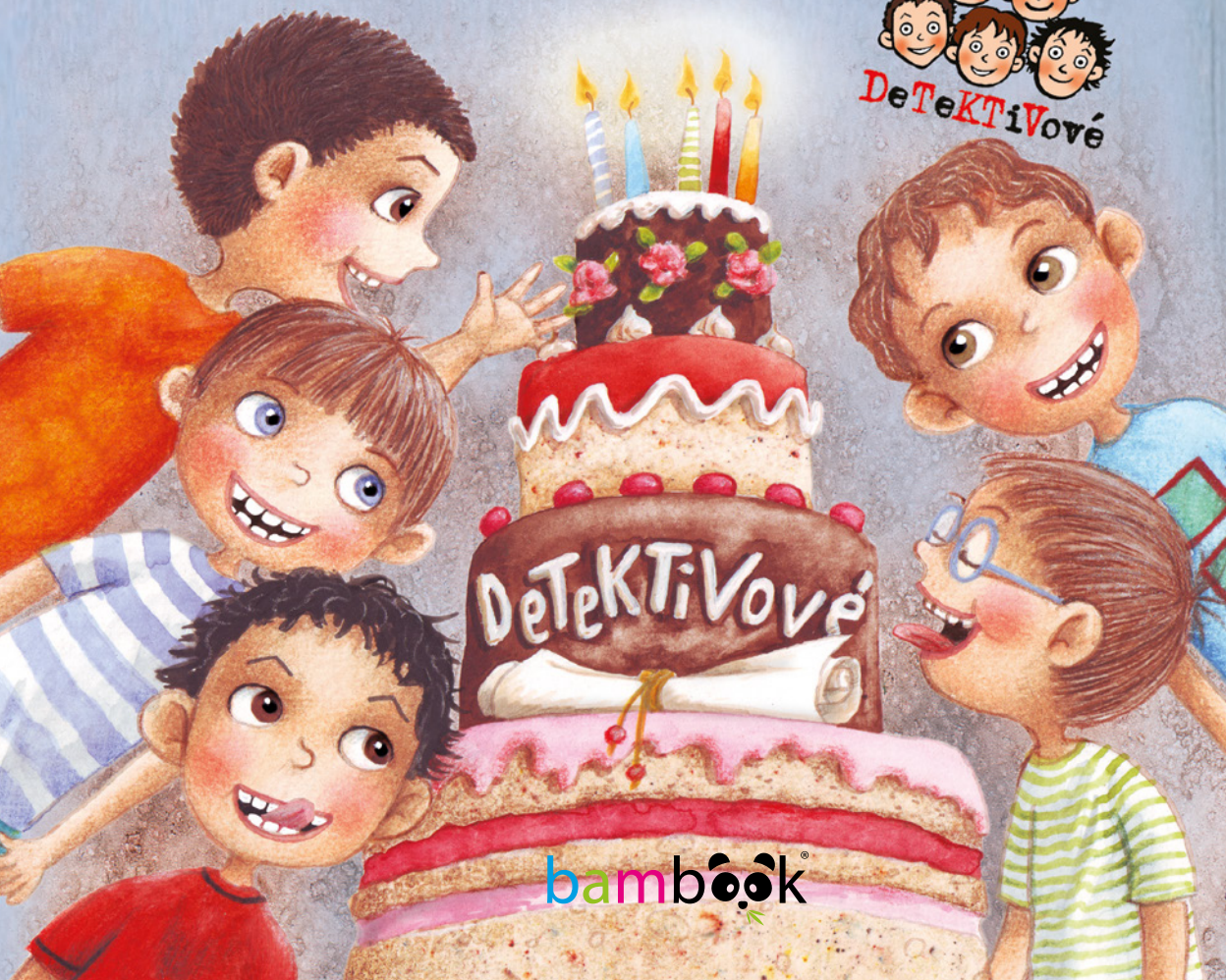

pachatel: Zuzana Pospíšilová

případ:

DeTeKtiVové a zloději kabelek

policejní identikit: Markéta Vydrová

bambóok®

DeTeKtiVové již pátrali v těchto knížkách:

DeTeKtiVové

DeTeKtiVové a zachráněné peníze

DeTeKtiVové a podivné krádeže

DeTeKtiVové a falešní stěhováci

pachatel: Zuzana Pospíšilová

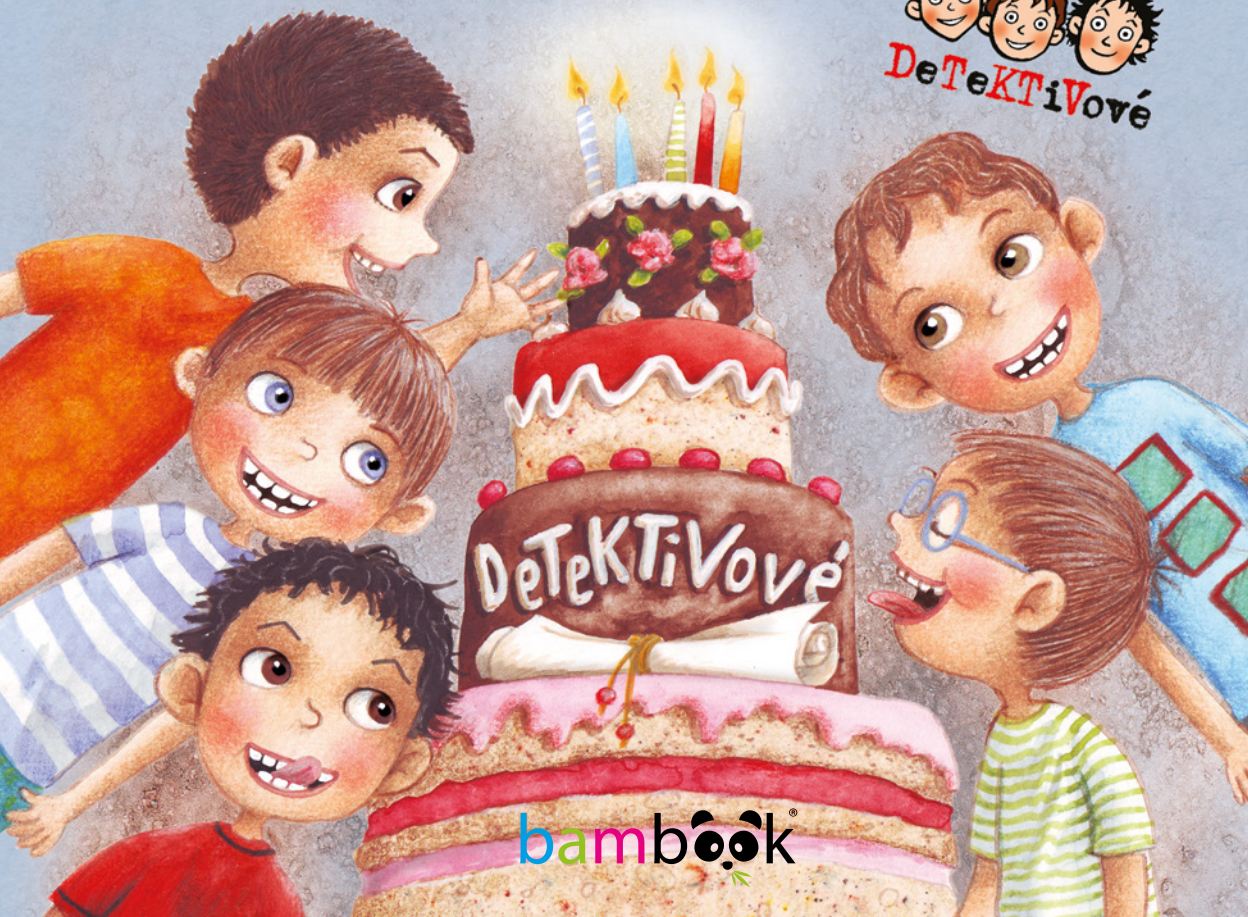
případ:

DeTeKtiVové a zloději kabelek

policejní identikit: Markéta Vydrová

DeTeKtiVové

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Mgr. Zuzana Pospíšilová

DeTeKŤiVové a zloději kabelek

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 6195. publikaci

Ilustrace Markéta Vydrová
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Návrh a zpracování obálky Markéta Vydrová
Počet stran 72
Vydání 1., 2016

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2016

ISBN 978-80-271-9160-4 (ePub)
ISBN 978-80-271-9159-8 (pdf)
ISBN 978-80-247-5106-1 (print)

Obsah:

Předmluva.....	7
Na nákup!.....	9
Loupež na parkovišti.....	12
Výslech.....	18
Pátrání zahájeno!.....	21
Na stanici.....	25
Bezpečnostní kamery.....	28
S nepořízenou.....	32
Sledování na dálku.....	36
Je to on!.....	41
Na číhaní.....	45
Při činu.....	49
Telefon je zpáský.....	55
Pár detektivních osádek.....	60
D etektiv D an.....	65
De T ektiv T adeáš.....	66
De t e K tiv K uba.....	67
Detek T iv T om.....	68
Detekti V V ašek.....	69

Předmluva →

Dan Tadeáš Vašek
DeTeKtiVové
Kuba Tomáš

Dan, Tadeáš, Kuba, Tomáš a Vašek jsou známí svými detektivními schopnostmi. I když jsou to teprve kluci školou povinní, získali si respekt i u policie. Podařilo se jim vypátrat zloděje vzácného obrazu, přivedli policisty na stopu zlodějů peněz z herních automatů, odhalili pachatele série podivných krádeží, a dokonce přišli na kloub i záhadě vybilých bytů.

Kluci pochopitelně neusnuli na vavřínech a dále se zdokonalují. Čtou odborné knihy s kriminalistickou tematikou a trénují svá těla, aby byli silní, pružní a rychlí. To je při detektivní práci vždycky velmi důležité. Jedině tak žádný zloděj nebo podvodník nemá šanci uprchnout. Kluci mají navíc výhodu, že pracují v týmu. Mají svou partu a říkají si DeTeKtiVové. Název party sestavili z počátečních písmen svých jmen a skvěle vystihuje jejich zálibu v detektivním pátrání.

Pokud chceš zažít alespoň trochu vzrušení a dobrodružství, můžeš se společně s chlapci pustit do dalšího tajného a napínavého pátrání. Tentokrát budou řešit případ zlodějů dámských kabelek.

Detektivové musejí umět odhalit i různé šifry. V tomto textu je ukryt tajný vzkaz. Dokážeš ho rozluštit?

(Stačí si postupně přečíst zvyřazená písmena.)

Na nákup!

„Kubo, Tomáši,“ zavolala maminka na kluky z okna.

Oba bratři si mysleli, že je maminka volá na svačinu, tak se ozvali téměř okamžitě: „Co je?“

„Pomůžete mi s nákupem!“ objasnila jim maminka.

„A proč s tebou nejede táta?“ zeptal se Tom.

„Má práci,“ vysvětlila maminka. „Právě řeší nějaký zapeklitý počítačový problém a nevnímá okolí.“

Kluci se na sebe s úsměvem podívali. Obdivovali, jak se tatínek umí zabrat do práce a nic ho přitom nevyruší.

Maminka začala kluky lákat: „Zajedeme autem do nákupního centra a podíváme se i na nějaké nové tenisky. Oba je máte úplně vyšmajdané.“

Na nákup se klukům nechtělo, ale příslib nových tenisek jejich nechuť k nakupování dostatečně vyvážil.

„Tak jo,“ řekl nakonec Kuba a hrnul se k autu.

„Moment,“ zarazila ho maminka. „Nejdřív se oba musíte umýt a převléknout.“

Kluci se neochotně odploužili do koupelny, ale za pár minut už byli jako vyměnění. Maminka se hezky usmívala, když je nahnala do auta.

Během jízdy pak společně s maminkou plánovali, co všechno je potřeba nakoupit. Maminka si nenapsala žádný nákupní seznam. Doufala, že si při procházení mezi regály vzpomene, co doma chybí, a něco jí třeba připomenou sami kluci.

Když dojeli na parkoviště, maminka zaparkovala na volné místo v odlehlejší části. Parkování mezi dvě auta neměla ráda. Raději si zajela tam, kde bylo více volných míst.

„Ten kousek dojdeme pěšky,“ vysvětlila klukům. „A nákup si přivezeme až k autu na vozíčku.“

Kluci to chápali, i když s tatínkem to bylo úplně jiné. Ten se snažil zaparkovat blízko vchodu, i když pak třeba musel auto vpašovat do úzké škvíry mezi další zaparkovaná auta.

Nakupování se klukům zdálo celkem zábavné. Občas strčili do vozíku i něco, čeho si maminka nevšimla. Třeba slané chipsy nebo pytlík kyselých bonbonů.

Když došli k regálům s botami, začalo velké vybírání.

„Tyhle se mi líbí,“ oznámil mamince Kuba a honem sundal boty z regálu, aby si je vyzkoušel.

„Počkej,“ zastavila ho maminka. „Musíš si nejdřív vybrat svoje číslo, a ne brát, co tě napadne!“

Kuba tenisky poslušně vrátil a počkal, až mu maminka vybere správnou velikost.

Tomáš se tvářil zaraženě.

„Co je?“ zeptala se maminka.

„Mně se líbí taky, ale mít stejný boty jako ty, to je blbost,“ vysvětlil Tom.

Maminka se důkladně rozhlédla a našla tenisky, které byly na vlas stejné, jen v jiné barvě. „A co tyhle?“ zeptala se vesele.

Tomáš se rozzářil: „Ty by šly!“

„Tak si je taky vyzkoušej!“

Za pár chvil do vozíku přibyly i dvoje nové tenisky. Všichni byli spokojení a zamířili k pokladnám. Maminka zaplatila a s plným vozíkem spěchali k autu. Kluci řídili vozík, který občas nechtěně ujížděl na pravou stranu, a maminka si zatím urovnávala peníze do peněženky. Zvláště uložila papírové peníze a zvláště mince.

Loupež na parkovišti

Když našli zaparkované auto, maminka zmáčkla tlačítko na dálkovém ovladači. Kluci nastoupili dovnitř, sedli si vzadu každý na své místo a maminka si mezi ně uložila svou kabelku, aby jí nepřekážela při ukládání tašek do kufru auta.

Když byla maminka zabraná do nakládání nákupu, stala se zvláštní věc. Odněkud z křoví se vynořil nějaký chlápek a skočil k autu. Rychle chňapnul po kabelce, a než se kluci stačili odpoutat nebo něco říct, zase vyskočil. Maminka byla v šoku. Strnule hleděla na muže prchajícího s její kabelkou. Když se vzpamatovala a začala volat o pomoc, bylo pozdě. Ze zatáčky se vyřítilo černé auto s tmavými skly. Přibrzdilo, aby do něj mohl lupič nasednout, a pak zase odfičelo.

CHLÁPEK
PRCHNUL
s KABELKOU

„Značku!“ křičel Tom a dral se z auta ven, aby měl na ujíždějící auto lepší výhled.

„Měla jsem tam všechno!“ dala se do pláče maminka. „Klíče, telefon, peníze, doklady i platební kartu!“

„Neboj, mami, my ho chytíme,“ utěšoval ji Kuba.

Tomáš si opakoval číslice a písmena z registrační značky a pak navrhl, aby zašli na informace v supermarketu a odtamtud zavolali na policii.

„Ještě že vás mám, kluci,“ řekla maminka a hořce se pousmála.

Společně došli na informační přepážku a paní ochotně zavolala na policejní stanici.

„Řekněte, že chceme mluvit s nadstrážmistrem Mrázkem,“ řekl Tom, ale paní mu moc nerozuměla. Jen předala sluchátko mamince a ta policii vylíčila, co se stalo.

„Ano, počkáme na parkovišti,“ řekla a pak ještě do telefonu nadiktovala svou registrační značku a typ a barvu svého auta, aby je policisté mohli rychle najít.

„Musíme jít zpátky k autu,“ řekla maminka a předala telefon paní na informacích. „Děkuji!“ poděkovala a paní se na ni povzbudivě usmála.

„Určitě to měli všechno předem naplánovaný,“ přemýšlel Tom nahlas cestou k autu.

„Vypadali sehraně,“ dodal Kuba.

„Musím hned zablokovat účet,“ zoufala si maminka. Do banky ani tatínkovi ale zavolat nemohla, protože její telefon zůstal v kabelce, a ta je teď kdovíkdě.

Čekání na policejní auto se jim zdálo nekonečné, i když policisté dorazili během pár minut.

„Tak co se tady stalo, paní?“ zeptal se jeden z policistů a vytáhl si černý kožený zápisník.

„Ukradli mi kabelku,“ odpověděla maminka.

„Hezky popořádku,“ vložil se do toho policista, který byl zjevně ze všech nejstarší. „Jak se jmenujete?“

„Vaňková. Sylvie Vaňková,“ odpověděla Kubova a Tomova maminka.

„Jména svědků?“ pokračoval ve výslechu nejstarší policista a jeho kolega si všechno poctivě zapisoval do zápisníku.

„Jakub Vaněk,“ řekl Kuba.

„Tomáš Vaněk,“ nahlásil své celé jméno také Tom.

„Předpokládám, že chlupci jsou ještě nezletilí,“ zamyslel se policista a zeptal se znovu: „Nikdo jiný tu krádež neviděl?“

Maminka zoufale pokrčila rameny. „Nikoho jiného jsem tu neviděla.“

„A nyní popište, jak ke krádeži došlo,“ vyzval maminku policista. Mamince se zdálo, že všechno trvá zbytečně dlouho. Místo povídání už mohli být pachatelům na stopě. Snažila se proto být co nejstručnější, ať se vyšetřování konečně někam pohne.

„Vezli jsme z obchodu vozík s nákupem. Kluci si sedli do auta. Mezi ně jsem si dala kabelku a pak jsem ukládala nákup do kufru auta. Vtom se odněkud z křoví objevil nějaký muž, vlezl do auta mezi kluky a ukradl kabelku. Chvíli s ní utíkal a pak přijelo auto, do kterého nastoupil, a zmizel i s mou kabelkou.“

„A jak ten muž vypadal?“ zeptal se policista se zápisníkem.

Maminka pokrčila rameny, ale kluci hned začali muže popisovat.

„Měl na hlavě kapuci a na pravé zadní kapse děravé džíny,“ řekl Kuba.

„A byl dost opálený,“ dodal Tom.

„A to auto, co ho odvezlo, mělo černou barvu. Byl to nejnovější superb,“ pokračoval Kuba.

„A známe i registračku,“ triumfoval Tom. Požádal policistu, aby mu půjčil zápisník a přepsal tam kombinaci písmen a čísel, která si zapamatoval. Tomáš byl vždycky machr na matematiku, tak mu zapamatování číselné kombinace nedělalo žádný problém.

„Aha,“ řekl zamyšleně starší policista. „A kudy se dali na úprk?“

„Ujeli tam,“ řekla maminka a ona i oba její synové ukázali stejným směrem.

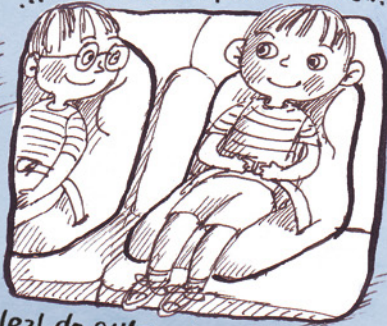
„Dobrá, děkujeme. Dáme vám vědět, jak to dopadlo. Jaké je vaše telefonní číslo?“

„Klidně vám ho řeknu, ale na mobil se mi nedovoláte. Ten byl taky v kabelce.“

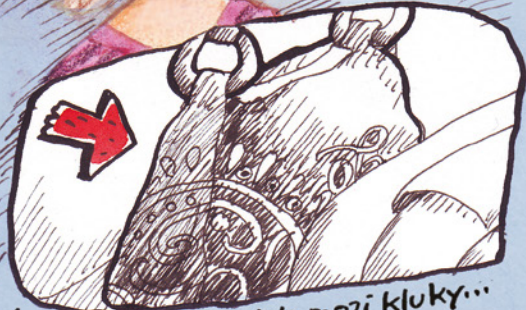
vezli jsme vozík s nákupem...

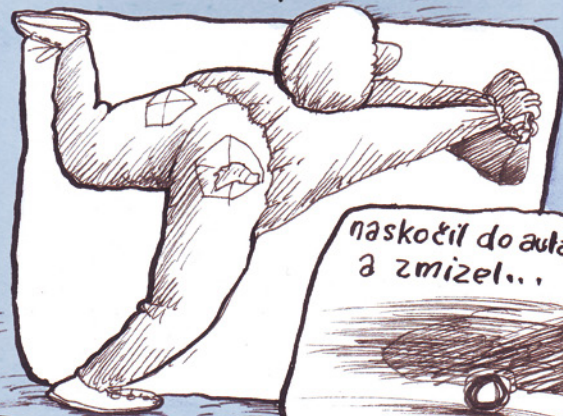
...kluci nastoupili do auta...

...nějaký muž vlezl do auta, ukradl kabelku, utekl sní,

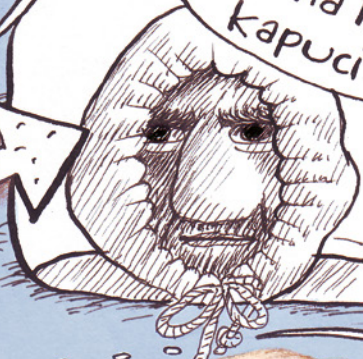
kabelku jsem si dala mezi kluky...

naskočil do auta a zmizel...

byl dost opálený

měl na hlavě kapuci

UJELI TAM!

„A co vám vlastně ukradli?“ vzpamatoval se policista, který po celou dobu zapisoval do zápisníku. Moc nechybělo a na to nejdůležitější by se zapomněli zeptat.

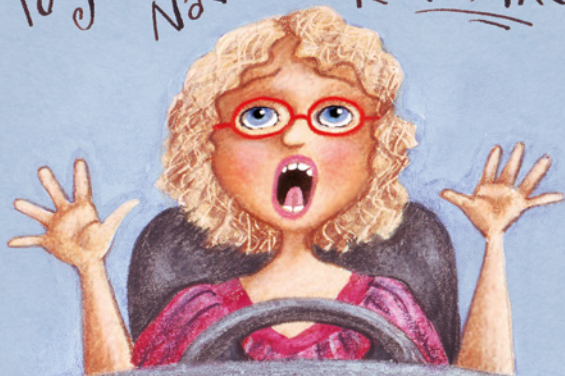
„V kabelce jsem kromě kosmetiky měla doklady, peníze, platební kartu a telefon.“

„Tak si nezapomeňte zablokovat účet,“ připomněl starší policista a maminka měla co dělat, aby nevybouchla zlostí. Moc dobře věděla, co musí udělat, ale nejprve se potřebovala dostat domů.

„Tak na shledanou,“ rozloučil se přátelsky policista a maminka jen přikývla. Nahnala kluky do auta a odjela domů.

Teprve v autě si s hrůzou uvědomila, že jede bez řidičáku. Ten měla totiž taky v kabelce.

To je šílené!
Navíc jedu bez
ŘIDIČÁKU!!!

...maminka je po okradení
✓ ŠOKU!

Výslech

Pořádný výslech začal až doma. Tatínek už byl netrpělivý. Měl dobře vypočítáno, kdy by se měli kluci s maminkou z nákupu vrátit.

„Kde jste byli tak dlouho?“ zeptal se hned ve dveřích. „Několikrát jsem volal, a vy jste mi to nevzali, nebo dokonce zaklapli. Co je to za pořádek?“

Maminka byla rozrušená, a tak na to nic neřekla. Zato kluci se hned rozpovídali.

„Mamce ukradli kabelku,“ oznámil Kuba.

„Jak ukradli?“ divil se tatínek.

„Na parkovišti,“ upřesnil Tom a začal dopodrobna líčit celou příhodu.

„Doufám, že jsi u té karty neměla napsaný PIN?“ zeptal se tatínek a maminka se dala do pláče.

Tatínek se tvářil nazlobeně, a tak se maminka pustila do vysvětlování: „Ty si možná pamatuješ miliony čísel, ale já ne. Já musím myslet na spoustu dalších věcí.“

„Tak měla jsi tam ten PIN, nebo ne?“ zeptal se tatínek znovu a maminka přikývla.

Tatínek bez řeči odešel do vedlejšího pokoje, kde ze svého telefonu zavolal do banky, aby účet zablokoval.

Maminka se zhroutila do křesla. Seděla, plakala a nebyla schopna nic dělat. Kuba ji utěšoval a Tom zatím vybaloval nákup, který přinesli.

Po chvíli se ve dveřích objevil tatínek. Už trochu vychladl. „Tak účet už je zablokovaný, ale stihli vybrat pět tisíc.“

Maminka si povzdechla, ale tatínek jen poznamenal: „To byl teda docela drahý nákup!“

...to byl teda docela
drahý nákup!

Maminka byla našťvaná. Na zloděje, na sebe, na tatínka, na celý svět. „Když si říkáš expert na techniku, tak zkus ty zloděje vypátrat podle telefonu!“ řekla a odešla do kuchyně, aby pomohla Tomovi s úklidem nákupu.

Tatínek se zavřel ve své pracovně a do večera o něm nikdo nevěděl.

K večeri se dostavil v dobré náladě. „Mám to!“

„Co máš?“ zeptala se maminka.

„Zjistil jsem, že existují programy na sledování telefonů. Těch, ke kterým znáš heslo.“